

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 170 – Forslag til lov om ændring af ligningsloven og forskellige andre love (Skattefri familie- og vernetjenester og skattefritagelse af visse persongrupperes indtægter ved arbejde i private hjem samt initiativer rettet mod sort arbejde m.v.)

Hermed kommentarer til en henvendelse af 11. maj 2012 fra Advokatsamfundet, jf. L 170 – bilag 7.

Thor Möger Pedersen

/ Per Hvas

Advokatsamfundets henvendelse vedrører primært lovforslagets krav om digital betaling, hvor det foreslås, at forslaget om borgernes hæftelse for andres undladelser opgives.

Advokatsamfundet mener:

1. At det er en helt usædvanligt retsstilling, at pålægge borgere en hæftelse, når der intet er at bebrejde borgeren, som blot har anvendt en i samfundet anerkendt betalingsmåde, nemlig kontant og hvor der sker betaling af et beløb over 10.000 kr.
2. At forslaget vil ramme de svageste, der ikke er it-parate, og som ikke kan foretage elektroniske indberetninger.
3. At inddrivelsesmæssige hensyn ikke kan tale for, at der indføres regler, der bryder med helt fundamentale retssikkerhedsprincipper om, at det kun er det individ, der har begået noget forkert, der straffes.
4. At der er afgrænsningsproblemer med hensyn til opgørelse af hæftelsen og problematisk, hvis leverandøren fører en langvarig klagesag.
5. At hvis forslaget ikke opgives, så bør der i det mindste indsættes en passus om, at det er en forudsætning for hæftelsen, at borgeren vidste eller burde have vidst, at den pågældende moms og skat ikke ville blive betalt.

Jeg skal hertil bemærke:

Lovforslaget skal ses som led i bekæmpelse af sort arbejde, hvor det drejer sig om bl.a. at skabe mere gennemsigtighed omkring det sorte arbejde. Det centrale er derfor, at der stilles krav om et revisionsspor i form af enten digital betaling eller indberetning på SKATs hjemmeside fra køberen. Køberen er ikke afskåret fra fortsat at betale kontant, når betalingen overstiger 10.000 kr., idet køber kan frigøre sig fra hæftelsen, som ved digital betaling, ved at indberette den modtagne faktura på TastSelv senest 14 dage efter betalingen, dog senest 1 måned efter fakturaens modtagelse.

Lovforslaget vil ikke give anledning til særlige problemer i forhold til de borgere, der ikke er it-parate. Lovforslaget forudsætter ikke, at enhver borger har adgang til TastSelv eller en netbank-løsning, hvor man kan betale digitalt. Kravet om digital betaling kan opfyldes ved, at borgeren som i dag kan betale en regning på posthuset eller bede sit pengeinstitut om at overføre pengene. I øvrigt kan borgere ved henvendelse til SKAT få hjælp til indberetning af modtagne fakturaer over 10.000 kr., der er betalt kontant.

Som det fremgår af lovforslaget ligger der ingen inddrivelsesmæssige hensyn bag forslaget. Der er heller ikke tale om en straffebestemmelse, men derimod solidarisk hæftelse, hvor hæftelsen følger de almindelige principper for solidarisk hæftelse. Hæftelse er et civilretligt retsmiddel, hvor det ikke er afgørende, om den medhæftende har kendskab til kontraktpartens vilje til at opfylde sin forpligtelse, og dette er netop grunden til, at der i lovforslaget er valgt denne løsning.

I forhold til køber fastsættes hæftelseskravet i en afgørelse samtidig med eller efter, at der er fastsat et nyt skatte- og afgiftsgrundlag over for leverandøren, der har udeholdt vederlaget i sit regnskab. Konstatning af udeholdte indtægter hos leverandøren følger SKATs almindelige kontrolvirksomhed, hvor der udarbejdes sagsfremstilling og høring m.v. i overensstemmelse med skatteforvaltningslovens regler. En klage fra leverandøren vil ikke have opsættende virkning for betaling af de pålignede skatter og moms, men SKAT kan efter ansøgning give henstand med betaling, jf. skatteforvaltningslovens § 51. Tilsvarende vil den køber, som der er rejst hæftelse over for, kunne anmode om henstand. Jeg mener derfor ikke, at forslaget vil give anledning til særlige afgrænsningsproblemer i forhold til i dag

Såfremt det skal kræves, at køber har kendskab til, at leverandøren ikke har tænkt sig at svare skat eller afgift af den pågældende ydelse, så betyder det, at køber reelt har forsæt til

medvirken til et strafbart forhold. Da lovforslaget ikke har til formål at kriminalisere køb af sort arbejde, er det ikke hensigtsmæssigt at skabe bevismæssige problemer ved at stille krav om bevis for ond tro hos køber.

Jeg vil derfor ikke fremsætte et ændringsforslag, som åbner for, at hæftelsen er betinget af købers viden om leverandørens hensigt med hensyn til skatte- og afgiftssvig, da dette ikke er egnet til at opfylde lovforslagets samlede formål.

Jeg henviser i øvrigt til det tidligere fremsendte høringsskema samt mine kommentarer til Advokatsamfundets tidligere henvendelse af 27. april 2012, L 170 – bilag 2.